

Sygn. akt IV U 115/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus -Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2021 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne i odszkodowanie

przy udziale zainteresowanego D. W.

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 4 stycznia 2019 roku , z dnia 11 stycznia 2019 roku, z dnia 6 lutego 2019 roku

I. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 4 stycznia 2019 roku w ten sposób ,że przyznaje ubezpieczonemu M. Z. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od dnia 1 listopada 2018r. do dnia 7 grudnia 2018r.,

II. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 6 lutego 2019 roku w ten sposób ,że przyznaje ubezpieczonemu M. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 28 stycznia 2019r. do dnia 5 lipca 2019r.,

III. Oddala odwołanie o prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 7 stycznia 2019r. do dnia 27 stycznia 2019r.

IV. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 11 stycznia 2019 roku w ten sposób ,że przyznaje ubezpieczonemu M. Z. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 29.890 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt złotych) ,

V. Zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Sygn. akt IV U 115/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2019r. (znak: (...)) (...) Oddział w T., działając na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1376) odmówił wnioskodawcy – ubezpieczonemu M. Z. prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 lipca 2018 r.

Decyzją z dnia 6 lutego 2019 (znak: (...)) (...) Oddział w T., działając na podstawie art. 18 i art. 19 ustawy z 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017 r., poz. 1368 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 7 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1376):

- odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 7 stycznia 2019 r. do 5 lipca 2019 r., tj. 180 dni w wysokości 100 % podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego;
- przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 7 stycznia 2019 r. do 6 kwietnia 2019 r., tj. 90 dni w wysokości 90 % podstawy wymiaru z ubezpieczenia chorobowego, od 7 kwietnia 2019 r. do 5 lipca 2019 r., tj. 90 dni w wysokości 75% podstawy wymiaru z ubezpieczenia chorobowego.

Decyzją z dnia 4 stycznia 2019 r. (znak: 560000/603/342938/2018-ZAS) (...) Oddział w T. na podstawie art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 1 i art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 1.11.2018 r. do 7.12.2018 r.

W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że wypadek, który spowodował niezdolność do pracy, nie został uznany za wypadek przy pracy z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej.

Ubezpieczony M. Z. wniósł odwołania od wszystkich trzech decyzji.

Wniósł o:

- zmianę zaskarżonej decyzji z 11 stycznia 2019 poprzez przyznanie mu jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 lipca 2018;
- zmianę zaskarżonej decyzji z 6 lutego 2019 poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 7 stycznia 2019 do 5 lipca 2019 z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % wymiaru;
- zmianę zaskarżonej decyzji z 4 stycznia 2019 poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 listopada 2018 do 7 grudnia 2018 w wysokości 100 %.

Wniósł też o zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołań podał, że do wypadku doszło w dniu 27 lipca 2018. Podczas mieszania koncentratu chłodziwa z wodą doszło do kontaktu chłodziwa z lewym okiem pracownika. Konsekwencją była postępująca degradacja rogówki i utrata wzroku w oku lewym. ZUS początkowo uznał zdarzenie za wypadek przy pracy. Wynika to chociażby z orzeczenia orzecznika ZUS z dn. 27. 12. 2018 r., które stwierdza, że przyznane świadczenie rehabilitacyjne, którym mowa w tym orzeczeniu pozostaje w związku w wypadkiem przy pracy. Potem jednak ZUS zmienił stanowisko. W ocenie skarżącego sprawy nie może być jednak mowy o przyczynie wypadku innej niż zewnętrzna w rozumieniu art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W żadnym bowiem razie przyczyna nie była przyczyną wewnętrzną. Przyczyna wewnętrzna to taka, która tkwi w samym poszkodowanym (np. ukryta wada serca, czy innego organu wewnętrznego). Chłodziwo, które dostało się do oka ubezpieczonego, z całą pewnością stanowi przyczynę zewnętrzną w rozumieniu ustawy. Ziściły się też przesłanki z art. 11. ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Ubezpieczony doznał wypadku przy pracy, w wyniku którego doszło do utraty widzenia w lewym oku. Uszkodzenie wzroku nie rokuje poprawy. Jedynie z daleko posuniętej ostrożności procesowej odwołujący powołał się na art. 11 ust. 3 przewidujący uszczerbek długotrwały, który również uzasadnia odszkodowanie.

Ubezpieczony wskazał, że wydając decyzję z dnia 11 stycznia 2019 organ rentowy jako podstawę prawną swojej decyzji wskazał art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych

powstałych w szczególnych okolicznościach, która była podstawą błędną. Niezależnie od tego, decyzje odmowne były nieprawidłowe. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że pracownik miał założone gogle wobec czego nie mogło dojść do wypadku (chłodziwo nie mogło wpaść do oka). Odnosząc się do tej argumentacji ubezpieczony wskazał, że bezsprzecznym faktem jest, że doznał urazu skutkującego utratą wzroku. Nie można więc twierdzić, że takie zdarzenie nie miało miejsca. W rzeczywistości było tak, że pracownik stosował okulary ochronne takie jakie otrzymał od pracodawcy. Okulary te nie były natomiast właściwe do ochrony oczu przy tego rodzaju wykonywanych obowiązkach pracowniczych. Stanowisko do mieszania chłodziwa z wodą zostało skonstruowane nieprofesjonalnie, przygotowywanie roztworu odbywało się za pomocą mieszadła (powodującego chlapanie) w zwykłym otwartym wiadrze. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przy ustalaniu środków ochrony indywidualnej niezbędnych do stosowania przy określonych pracach pracodawca powinien uwzględniać wskazania zawarte w tabelach nr 1-3. Przepisy tabeli nr 1 w części dot. zagrożeń chemicznych/płynów/chlapanie/pryskanie przewidują obowiązek skutecznej ochrony oczu. To, że rodzaj pracy wykonywanej przez ubezpieczonego wymagał skutecznej ochrony oczu, wynika też z tabeli nr 2 poz. 5. W zakresie środków ochrony oczu, rozróżnia się okulary ochronne i gogle ochronne. Choć na gruncie przepisów BHP okulary i gogle mogą być oznaczone taką samą normą EN-166, to między tymi środkami ochrony zachodzi istotna różnica. Mianowicie gogle ściśle przylegają do twarzy, dzięki czemu są szczelne, w przeciwieństwie do okularów ochronnych, które nie są w 100% szczelne. Pracownika nie wyposażono w gogle, choć w protokole powypadkowym oraz w zaskarżonej decyzji ZUS stwierdza się, że pracownik miał je nałożone. W rzeczywistości były to jedynie okulary, a nie gogle. Na skutek skargi złożonej przez ubezpieczonego do PIP Okręgowy Inspektorat Pracy w B. u pracodawcy ubezpieczonego przeprowadzono kontrolę w trakcie której pracodawca wobec inspektora pracy stwierdził, co innego, niż zapisano w protokole powypadkowym, a mianowicie, że pracownik nie był wyposażony w gogle lecz w okulary przeciwdpryskowe z soczewkami polikarbonowymi, zgodnymi z normą EN -166.

Jednakże i to nie jest prawdą, bowiem w rzeczywistości w te okulary pracownicy zostali wyposażeni już po wypadku. Tych okularów wcześniej nie było w zakładzie pracy. Ubezpieczony natomiast miał okulary zupełnie inne, bez osłon bocznych. Były to najprostsze, najtańsze okulary z supermarketu budowlanego, nie spełniające żadnych norm. Kontrola PIP ujawniła też inne nieprawidłowości w zakresie BHP, które przyczyniły się do zaistnienia wypadku przy pracy. Pracownik nie został przeszkolony w zakresie obsługi maszyny (...) H. (...). W protokole powypadkowym, sporządzonym wbrew przepisom z udziałem pracodawcy w składzie zespołu powypadkowego, jest ponadto niezgodne z prawdą stwierdzenie, że ubezpieczony był zapoznany z kartą charakterystyki stosowanego chłodziwa. Tymczasem karta charakterystyki pojawiła się w zakładzie pracy dopiero po wypadku przy pracy. Ponadto do zatwierdzenia protokołu powypadkowego w dniu 20 sierpnia 2018 r. doszło bez uprzedniego zapoznania ubezpieczonego z treścią protokołu i uniemożliwiono mu tym samym wniesienia zastrzeżeń przed zatwierdzeniem protokołu. Pomimo, że pracodawca (i zespół powypadkowy) uniemożliwili pracownikowi prawidłowe wniesienie zastrzeżeń do protokołu powypadkowego, zastrzeżenia te zostały złożone pismem z 3 września 2018 r.

Reasumując, w realiach niniejszej sprawy doszło do wypadku przy pracy.

W odpowiedziach na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., podtrzymał stanowisko zawarte w decyzjach i wnosił o oddalenie odwołań.

ZUS wskazał, że - jak wynika z protokołu powypadkowego nr (...) z dnia 20.08.2018 r. i dołączonej dokumentacji - M. Z. zatrudniony był w (...) D. W. na stanowisku frezera. W dniu 27.07.2018 r. ubezpieczony rozpoczął pracę o godz. 7.00 w ww. zakładzie pracy. Pracownik wykonywał codziennie czynności frezera, tj. przygotowanie felg do frezowania, przygotowanie maszyny - frezarki do pracy, przygotowanie chłodziwa. Podczas mieszania chłodziwa do obróbki metali (...) C. (...) firmy (...) (mieszadłem w wiadrze) - jak twierdzi pracownik - chłodziwo musiało mu chlapanąć do oka, gdyż zaczęło go ono nagle swędzić i piec. Pracownik udał się do pomieszczenia socjalnego, gdzie przemył oko bieżącą wodą. Pracownik stwierdził, że podczas pracy miał ubrane gogle ochronne, które zapewnia mu pracodawca na stanowisku pracy. Do końca zmiany, tj. do godz. 15.00 pracownik wykonywał swoje czynności, myśląc że dolegliwości ustąpią. Pracownik cały czas odczuwał pieczenie oka. Z uwagi na ból 29.07.2018 r. udał się do (...) Szpitala (...) w G., gdzie dokonano diagnostyki oka i przypisano leki. Tego dnia stwierdzono erozję rogówki oka lewego. 30.07.2018 r.

poszkodowany zgłosił się do Szpitala (...) w B., gdyż dolegliwości bólowe, światłowstręt i nadmierne łzawienie oka nie ustępowały. Tam po rozpoznaniu zapalenia rogówki (wrzód rogówki) skierowanego poszkodowanego do (...) Szpitala (...) w G. celem leczenia szpitalnego. W trakcie tego leczenia stwierdzono wrzód rogówki oka lewego wywołany bakterią P. (...). W chwili sporządzenia protokołu powypadkowego pracownik przebywał na zwolnieniu lekarskim - od 30.07.2018 do 5.09.2018 r. M. Z. w chwili wypadku posiadał aktualne szkolenie z zakresu BHP oraz badanie lekarza pracy. Pracownik ubrany był w odzież ochronną oraz buty robocze zgodnie z tabelą przydziału w (...) D. W.. Pracownik zapoznany był też z Kartą Charakterystyki stosowanego Chłodziwa do obróbki metali (...)C. (...) (B.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał zdarzenia, jakiemu Pan M. Z. uległ w dniu 27 lipca 2018 r. za wypadek przy pracy z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej i wydał decyzje odmawiające przyznania mu świadczeń. Po zapoznaniu się z odwołaniami ZUS nie znalazł podstaw do zmiany swych decyzji.

Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego D. W., który pismem z dnia 15 kwietnia 2019 przystąpił do sprawy.

Sprawy z odwołań ubezpieczonego zostały połączone i prowadzone są pod wspólną sygnaturą IV U 115/19.

W piśmie z dnia 31 maja 2021r. pełn. ubezpieczonego wniósł o zasądzenie potrójnej stawki tytułem zastępstwa procesowego.(k.390)

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony M. Z. został zatrudniony przez D. W., prowadzącą działalność gospodarczą pn. (...) D. W., (...), (...)- (...) S., na podstawie umowy o pracę na czas określony od 01. 11. 2016 r. do 31. 10. 2018 r. , w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku: „frezer”.

W dniu 14 lutego 2017 zapoznano go z oceną ryzyka zawodowego na stanowisku pracy frezera.

Dowód: wydruk z (...) dot. (...) D. W. k. 16; ocena ryzyka zawodowego k. 156 – 162; umowa o pracę w aktach osobowych.

Początkowo ubezpieczony pracował na innym stanowisku, niż wskazane w umowie, tj. przy pakowaniu felg a potem przy wiertarce stołowej. Po około roku ubezpieczonemu polecono wykonywanie pracy przy maszynie (...) H. (...) (frezarka). Ubezpieczony przygotowywał felgi do frezowania, przygotowywał frezarkę do pracy oraz tzw. chłodziwo ((...)C. (...) marki B.), niezbędne do obróbki felg. Przygotowywał roztwór chłodziwa mieszając koncentrat z wodą w wiadrze mieszadłem napędzanym wiertarką. W czasie tej czynności dochodziło do wychłapywania mieszanej substancji.

M. Z. nie był przeszkolony odnośnie substancji chemicznych – chłodziwa (...)C. (...) i nie został zapoznany z kartą charakterystyki tego chłodziwa (pracodawca otrzymał ją dopiero w dniu 21 sierpnia 2018, a więc po wypadku).

Ubezpieczony na co dzień z powodu wady wzroku używał jednorazowych soczewek kontaktowych. Podczas pracy ubezpieczony używał odzieży ochronnej, w tym okularów plastikowych bez osłon bocznych, dostarczonych mu przez pracodawcę w dniu 23 kwietnia 2018. W dniu 28 kwietnia 2018 pracodawca zakupił dalsze okulary ochronne bezbarwne przeciwoodpryskowe R. o wartości 5,40 zł sztuka.

Dowód: zdjęcia k. 17, 18; pismo Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w B. z 29.11.2018 k. 19 – 21; kartoteka przydziału sprzętu ochronnego i odzieży k. 62 – 63; badanie optometryczne k. 148; faktura VAT z 28.4.2018 k. 163; oferta sprzedaży okularów R. k. 175 – 176; zeznania świadka K. K. k. 108 – 110; zeznania świadka B. C. k. 179 – 180; zeznania ubezpieczonego M. Z. k. 110 – 112v., 182v. - 183; zeznania zainteresowanego D. W. k. 181 – 182v.

Zgodnie z kartą charakterystyki produktu (...)C. (...) należy stosować ochronę oczu okularami ochronnymi z bocznymi osłonami wg normy (...); substancja ta działa drażniąco na oczy; w przypadku dostania się do oczu należy ostrożnie

plukać je wodą przez kilka minut, wyjąć soczewki kontaktowe jeśli są i można je łatwo usunąć, i dalej plukać, a w przypadku utrzymywania się działania drażniącego na oczy zasięgnąć porady lekarza.

Dowód: karta charakterystyki k. 120 - 124.

W dniu 27 lipca 2018 r. (piątek) około godz. 14:00 podczas mieszania koncentratu chłodziwa z wodą doszło do chlapięcia mieszaniny i kontaktu chłodziwa z lewym okiem ubezpieczonego mimo stosowania przez niego okularów ochronnych. Udał się on niezwłocznie do toalety, tam umył ręce, wyjął soczewkę z oka i przemywał oko bieżącą wodą, chlapiąc nią na twarz przez około 5 – 10 minut. Następnie wytarł twarz ręcznikiem papierowym i powrócił do wykonywania swoich obowiązków a po godzinie 15.00 udał się do miejsca zamieszkania.

Dowód: zeznania ubezpieczonego M. Z. k. 110 – 112v., 276 - 277; zeznania świadka B. C. k. 179 – 180; zeznania świadka R. K. k. 180 – 180v.; zeznania zainteresowanego D. W. k. 181 – 182v.; zeznania świadka B. Z. k. 274v. – 275; zeznania świadka N. W. k. 275; zeznania świadka M. O. k. 275v. -276 i 341.

Podczas pobytu w domu ubezpieczony odczuwał swędzenie, pieczenie, trudności z zamykaniem oka. Oko było zaczerwienione. Dolegliwości nie ustępowały, lecz narastały, a ostatecznie przerodziły się w ból.

W dniu 29 lipca 2018 r. o godz. 5:58 ubezpieczony stawiał się w R. (...) Szpitalu (...) w G. (Szpitalnym Oddziale Ratunkowym). W wyniku badania pacjenta stwierdzono erozję rogówki, diagnoza końcowa z tej wizyty: zmiany barwnikowe i złogi rogówki. Przepisano leki: P., C..

Mimo zastosowania leków ubezpieczony odczuwał pogarszanie się stanu zdrowia i coraz silniejszy ból, wobec czego ponownie udał się około godz. 15:00 do (...) Szpitala (...) w G.. Po konsultacji podtrzymano diagnozę i utrzymano zalecenia z porannej wizyty.

Wobec dalszego ostrego bólu i pogarszającego się stanu oka, w dniu 30 lipca 2018 r. ubezpieczony pojechał na konsultację lekarską do Szpitala (...) (...) A. J. w B.. Stwierdzono tam na rogówce centralnie owrzodzenie pokryte wydzieliną, zalecono hospitalizację.

Bezpośrednio po powrocie ze szpitala w B., zgodnie z zaleceniem hospitalizacji, ubezpieczony o godz. 17:32 stawiał się w R. (...) Szpitalu (...) w G.. Przyjęto go na oddział okulistyczny, na którym przebywał do 10 sierpnia 2018 roku. Wypisano go ze szpitala z zaleceniem konsultacji w poradni rogówkowej Szpitala w K. celem ewentualnej kwalifikacji do przeszczepu rogówki.

W dniu 16 listopada 2018 r. ubezpieczony udał się do U. (...) Centrum (...) im. prof. K. G. (...) w K. Zakład (...). Po konsultacji tamże nie został zakwalifikowany do takiego zabiegu.

Ostatecznie w wyniku uszkodzenia rogówki ubezpieczony utracił wzrok w oku lewym (w centrum rogówki jest bielmo o średnicy 5 mm) i nie odzyska go bez przeszczepu rogówki.

Dowód: dokumentacja lekarska k. 53, 65 – 87, 91 – 92; zeznania ubezpieczonego M. Z. k. 110 – 112v., 276 - 277; opinia biegłej okulistki D. P. k. 259 – 263; zeznania świadka B. Z. k. 274v. – 275; zeznania świadka N. W. k. 275; zeznania świadka M. O. k. 275v. -276.

W dniu 16 sierpnia 2018 M. Z. zgłosił wypadek przy pracy. Powołany został zespół wypadkowy w składzie (...). W dniu 16 sierpnia 2018 ubezpieczony został przesłuchany przez ten zespół, opisał zdarzenie, wskazał m.in., że podczas pracy miał ubrane gogle ochronne, które zapewnia mu pracodawca na stanowisku pracy.

W dniu 20 sierpnia 2018 sporządzony został protokół nr (...) dotyczący ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, w którym opisano przebieg zdarzenia, wskazano, że wg twierdzeń pracownika miał on ubrane gogle ochronne, posiadał aktualne szkolenie z zakresu bhp i zapoznany był z kartą charakterystyki stosowanego chłodziwa do obróbki metali (...)C. (...) (B.). Jako skutek wypadku wskazano erozję rogówki oka lewego i stwierdzono, że wypadek

był wypadkiem przy pracy. Protokół ten w dniu 20 sierpnia 2018 zatwierdził pracodawca D. W.. Tego samego dnia doręczono go ubezpieczonemu.

W dniu 3 września 2018 M. Z. zgłosił pisemne zastrzeżenia do protokołu nr (...), wskazując, że nie został przeszkolony jak obchodzić się z substancjami chemicznymi, nie został zapoznany z charakterystyką środka chemicznego (...)C. (...) (pracodawca zapoznał go z nią dopiero po wypadku), pracodawca nie zapewnił należytych warunków pracy, w szczególności specjalistycznych gogli ochronnych; ubezpieczony zaprzeczył też, by w jakikolwiek sposób przyczynił się do zaistnienia wypadku.

Dowód: protokół powypadkowy (niepełny) k. 24 – 25; zastrzeżenia do protokołu z 3.9.2018 k. 26; zeznania ubezpieczonego M. Z. k. 110 – 112v., 182v. - 183; zeznania świadka M. W. k. 174v. – 179; zeznania zainteresowanego D. W. k. 181 – 182v., 183; protokół powypadkowy, zastrzeżenia do protokołu, zapis informacji uzyskanych od poszkodowanego, zgłoszenie wypadu przy pracy, powołanie zespołu powypadkowego – w aktach decyzji (...).

Zachłapanie oka ubezpieczonego chłodziwem spowodowało zadrażnienie spojówki oka. Chłodziwo, które jest cieczą i ma odczyn zasadowy (pH 8,8-9,0), nie spowodowało uszkodzenia rogówki, natomiast została ona uszkodzona albo podczas usuwania przez ubezpieczonego soczewki kontaktowej z oka (takie uszkodzenia zdarzają się u wielu osób noszących soczewki kontaktowe), albo podczas pocierania oka przez ubezpieczonego, albo podczas wycierania twarzy ręcznikiem papierowym po przemywaniu oka.

Uszkodzenie rogówki, polegające na zdrapaniu nabłonka rogówki, otworzyło wrota dla stanu zapalnego. Został on wywołany przez bakterię - pałeczkę ropy błękitnej P. (...) - bardzo zjadliwą, która może bardzo szybko doprowadzić do perforacji rogówki. Ta bakteria nie była zawarta w chłodziwie - jest to niemożliwe, gdyż w cieczy o takim składzie, jak chłodziwo organizmy żywe nie mają racji bytu. Mogła ona natomiast znajdować się w wodzie, którą ubezpieczony przemywał oko, mogła zostać wprowadzona do oka podczas wyjmowania lub wkładania soczewki kontaktowej przez ubezpieczonego, jak też podczas pocierania oka czy wycierania twarzy.

Na skutek uszkodzenia rogówki i stanu zapalnego jaki się wdał, u M. Z. doszło do obniżenia ostrości wzroku oka lewego. Jest to uszczerbek długotrwały, bo być może ubezpieczony poddany zostanie zabiegowi operacyjnemu - przeszczepowi rogówki i ostrość wzroku oka lewego ulegnie poprawie. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu, spowodowany urazem z dnia 27.07.2018r., w postaci bielma rogówki oka lewego - pkt 30a i 27a według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, wynosi 35%.

Dowód: opinia biegłej okulistki D. P. k. 259 – 263, 311 – 312, 356.

Ubezpieczony miał wystawione zwolnienia lekarskie od 30 lipca 2018r. do dnia 6 stycznia 2019r.(161 dni) , po tej dacie nadal był niezdolny do pracy. Okres 182 dni okresu zasiłkowego upłynął w dniu 27 stycznia 2019r.

Dowód: pismo z dnia 6 kwietnia 2021r. k.380

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a także zeznań świadków i stron i opinii biegłej okulistki. Sąd co do zasady dał wiarę dokumentom zebranych w toku postępowania, albowiem nie budziły one wątpliwości co do swojej autentyczności. Jedynie treść protokołu powypadkowego była kwestionowana przez ubezpieczonego w zakresie jej zgodności z prawdą – ubezpieczony złożył pisemne zastrzeżenia do tego protokołu wkrótce po jego sporządzeniu i zastrzeżenia te należało uznać za uzasadnione. Miały one istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, gdyż dotyczyły przyczyn zdarzenia. Przebieg wypadku został doprecyzowany zeznaniami ubezpieczonego i świadków, które to zeznania należało uznać co do zasady za wiarygodne.

Ubezpieczony podnosił, że do wypadku doszło podczas mieszania chłodziwa. Nie było bezpośrednich świadków tego zdarzenia, niemniej mając na uwadze dalszą sekwencję zdarzeń twierdzenie to należało uznać za wiarygodne. Zajścia wypadku nie kwestionował pracodawca ubezpieczonego, który uznał, że do uszkodzenia oka ubezpieczonego doszło na skutek wypadku przy pracy w okolicznościach podanych przez ubezpieczonego. Ubezpieczony wkrótce po zdarzeniu (w niedzielę wczesnym rankiem) stawiał się w szpitalu celem uzyskania porady; jest to logiczna konsekwencja wypadku, który miał miejsce w piątek po południu. Od piątku doszło bowiem do rozwoju zakażenia. Narastający ból spowodował zgłoszenie się ubezpieczonego w trybie pilnym wczesnym rankiem w niedzielę do szpitala. W toku postępowania nie podano żadnej innej przyczyny uszkodzenia rogówki w oku ubezpieczonego. Fakt, że przyczyną tego uszkodzenia było zachłapanie oka podczas mieszania chłodziwa (czyli dostanie się do oka ciała obcego podczas pracy), potwierdzili świadkowie, którzy post factum się o tym dowiedzieli: B. C., R. K., B. Z., N. W. i M. O. – partnerka ubezpieczonego, która relacjonowała, że już od powrotu z pracy ubezpieczony skarżył się na ból oka.

Sporną kwestią było to, czy używane przez ubezpieczonego okulary ochronne powinny uchronić go przed zachłapaniem oka chłodziwem. Gdyby były to okulary tego rodzaju, że w przypadku ich używania przez poszkodowanego zachłapanie chłodziwem byłoby niemożliwe, niewątpliwa byłaby wina poszkodowanego, przejawiająca się w lekceważeniu zagrożenia i nie używaniu okularów. W toku procesu ustalono jednak, że okulary, w które wyposażył swoich pracowników (w tym M. Z.) pracodawca nie zapewniały im należytej ochrony. Błędnie określono je mianem „gogli” w protokole powypadkowym i protokole przesłuchania ubezpieczonego po wypadku. Gogle – czyli okulary ochronne ściśle przylegające do twarzy podobnie jak np. gogle narciarskie – nie były w użyciu w tamtym czasie w zakładzie pracy należącym do D. W.. Pracownicy czasami używali tego określenia, nazywając tak zwykłe okulary ochronne, nie posiadające nawet osłon bocznych, które mogłyby zapobiegać dostawaniu się substancji z boku głowy. Takie zwykłe okulary ochronne dostał ubezpieczony i takie mieli inni pracownicy – wynika to z zeznań ubezpieczonego oraz zeznań K. K. („okulary do chłodziwa to te same okulary co do frezowania” – k. 117v., 00:57:34+) i B. C. („nie przypominam sobie okularów z bocznymi osłonami” - k. 179v., 00:56:42+, a po okazaniu zdjęcia okularów „używam takich samych albo podobnych” – k. 180, 00:59:29+). Pracodawca ubezpieczonego powoływał się na to, że kupił pracownikom okulary R. spełniające normę (...), niemniej po pierwsze zakup tych okularów nastąpił już po przydzieleniu okularów ochronnych ubezpieczonemu, a po drugie – okulary te nie spełniały wymagań, które zgodnie z kartą charakterystyki produktu powinny spełniać okulary ochronne używane podczas mieszania chłodziwa. Zgodnie z kartą charakterystyki produktu (...)C. (...) należało stosować ochronę oczu okularami ochronnymi z bocznymi osłonami wg normy (...). Okulary R. tymczasem (v. k. 163 oraz 175 – 176) nie posiadają osłon bocznych i według ich producenta są to okulary przeciwdopryskowe; choć więc spełniają one normę (...) i chronią oczy przed uderzeniem odprysków ciał stałych, lecących z dużą prędkością, to nie chronią przed odpryskami ciał ciekłych. Reasumując, okulary zapewnione przez pracodawcę nie zapewniały ubezpieczonemu wymaganej ochrony, a to potwierdza twierdzenia ubezpieczonego, że pierwotną, bezpośrednią przyczyną uszkodzenia jego oka było chłapanie chłodziwem. Co istotne, także okulary używane w zakładzie pracy po zdarzeniu (np. podczas kontroli Państwowej Inspekcji Pracy) i obecnie nie spełniają wymagań, które wynikają z charakterystyki produktu – co dodatkowo potwierdza wyjaśnienia ubezpieczonego.

Sąd uznał za miarodajną opinię biegłej okulistki, która wskazała, że wprawdzie samo zachłapanie oka chłodziwem nie mogło spowodować tak poważnego uszkodzenia, jakiemu oko to uległo, niemniej z opinii tej wynika, że bez tego zachłapania nie powstałyby takie skutki dla zdrowia ubezpieczonego, jakie ostatecznie zaistniały. Biegła w opinii głównej i uzupełniających wyjaśniła, że w przypadku przyjęcia wersji ubezpieczonego zdarzenie, jakim był opisany przez niego wypadek przy pracy, skutkowało znacznym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonego. Bez zachłapania oka chłodziwem nie doszłoby bowiem do uszkodzenia rogówki oka lewego. Najprawdopodobniej do uszkodzenia rogówki doszło w zakładzie pracy. Choć uszkodzenie to mogło mieć różnorakie przyczyny, wszystkie mają jednak bezpośredni związek z podrażnieniem oka i podjętym natychmiast przez ubezpieczonego działaniem mającym na celu usunięcie chłodziwa z oka. Również najbardziej prawdopodobną okolicznością było, że w zakładzie pracy doszło do infekcji bakteryjnej bakterią, która może znajdować się w bezpośrednim otoczeniu każdego człowieka (choćby w wodzie z kranu). Jak wskazała biegła, mogła się ona znaleźć w oku ubezpieczonego podczas przemywania oka wodą, podczas wyjmowania soczewki kontaktowej lub wycierania twarzy ręcznikiem. Oczywistym jest, że w

toalecie zakładowej istnieje większe ryzyko zakażenia bakteryjnego (choćby z tego powodu, że korzysta z niej większa grupa ludzi) niż w warunkach domowych. Ponadto – jak ustalono – po powrocie do domu ubezpieczony odczuwał dyskomfort, co oznacza, że zakażenie już postępowało. W ocenie Sądu gdyby poszkodowanemu udało się usunąć substancję obcą z oka w zakładzie pracy i nie doszłoby wówczas do naruszenia struktury rogówki i zakażenia, to po powrocie do domu stan jego zdrowia ulegałby poprawie a nie pogorszeniu.

Sąd pominął wnioski dowodowe w postaci dowodu z opinii biegłego z zakresu bhp oraz z ponownego przesłuchania ubezpieczonego po odebraniu od niego przyrzeczenia, gdyż uznał je za nieistotne i zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy. Zbędne było przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego z dziedziny bhp celem oceny, czy zdarzenie z dnia 27 lipca 2018 było wywołane przyczyną zewnętrzną, gdyż okoliczność ta była oczywista. Także fakt, że okulary, które otrzymał od pracodawcy ubezpieczony, nie spełniały wymagań pracy z substancją chemiczną, jaką jest chłodziwo, był oczywisty – wynika to z zeznań i zdjęć złożonych do akt. Z kolei ponowne przesłuchanie ubezpieczonego – tym razem po odebraniu od niego przyrzeczenia – było zbyteczne z uwagi na fakt, że Sąd dał wiarę przedstawianej przez niego wersji zdarzenia; potwierdziły ją w zasadzie wszystkie dowody przeprowadzone w sprawie. Nie było zatem potrzeby dodatkowego uwiarygodniania jego wersji poprzez przesłuchanie go z przyrzeczeniem.

Spór toczył się wokół ustalenia, czy zdarzenie zostało wywołane przyczyną zewnętrzną, a w związku z tym, czy był to wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.), czy też z powodu braku przyczyny zewnętrznej zdarzenia nie zostały spełnione przesłanki takiego wypadku.

Zgodnie z dyspozycją art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U 2015, poz. 1242- dalej ustawa wypadkowa) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. Z cytowanego przepisu wynikają cztery przesłanki, od spełnienia których uzależnione jest uznanie danego zdarzenia za wypadek przy pracy: nagłość zdarzenia, związek z pracą, skutek w postaci urazu lub śmierć i zewnętrzność przyczyny zdarzenia (por. Jan Jończyk, Ubezpieczenia wypadkowe, PiP 2003/6/3).

Natomiast zgodnie z art.11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(Dz. U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) ubezpieczonemu, który w skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W sprawie można było ocenić, że zdarzenie było wypadkiem przy pracy. Jak już przedstawiono w uzasadnieniu było to nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą i wystąpił skutek w postaci urazu.

Zdaniem sądu nie można było także ocenić, że wystąpiły przesłanki z art. 21 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

U ubezpieczonego biegła ustaliła 35 % uszczerbek na zdrowiu. Sąd zatem zasądził należne jednorazowe odszkodowanie, którego wysokość ustalono na podstawie art. 12 ust.5 cyt. ustawy.

Pozostałe sprawy połączone dotyczyły także zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego.

Zgodnie z art. 1 ust.1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 1368)- Świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.), zwanym dalej "ubezpieczonymi". Świadczenia pieniężne z tytułu następstw wypadków przy pracy i chorób zawodowych określa odrębna ustawa. W art. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wskazano, że ustawa określa 1) rodzaje świadczeń z tytułu

wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz warunki nabywania prawa do tych świadczeń; 2) zasady i tryb przyznawania świadczeń, ustalania ich wysokości oraz zasady ich wypłaty; Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z 30.10.2002r r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przysługuje m.in. „zasiłek chorobowy” - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową;” świadczenie rehabilitacyjne” - dla ubezpieczonego, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Zgodnie z art. 9 ust 1 w/w ustawy zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

W ocenie Sądu w świetle zebranego materiału dowodowego i obowiązujących przepisów prawa odwołanie w zakresie zasiłku chorobowego zasługuje na uwzględnienie. Sąd przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres wskazany w decyzji.

W zakresie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego sąd oddalił odwołanie za okres przed upływem 182dni okresu zasiłkowego.

Ubezpieczony miał wystawione zwolnienia lekarskie od 30 lipca 2018r. do dnia 6 stycznia 2019r.(161 dni) , po tej dacie nadal był niezdolny do pracy. Okres 182 dni okresu zasiłkowego upłynął w dniu 27 stycznia 2019r.

W myśl art. 7. cyt. ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przy ustalaniu prawa do świadczeń wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, podstawy wymiaru i ich wysokości, a także przy ich wypłacie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Świadczenie rehabilitacyjne nie służy za okres przed upływem okresu zasiłkowego co sąd wziął pod uwagę przyznając prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia wypadkowego.

O kosztach zastępstwa procesowego ubezpieczonego , którego w przeważającym zakresie należało uznać za stronę wygrywającą postępowanie orzeczono na mocy art. 98 kpc w związku z art. 100 kpc i par. 9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r.w sprawie opłat za czynności adwokackie. Przyznano łącznie 540zł po 180zł za każdą ze spraw. Sąd miał na uwadze ,że nakład pracy dotyczył faktycznie jednej sprawy, gdyż argumenty i wnioski dowodowe były wspólne dla każdej ze spraw.